

NUORTEN PARLAMENTTI
UNGDOMSPARLAMENTET

Nuorten parlamentin kerholaistilaisuus 26.10.2011

Pikkuparlamentin auditorio

Kahvilakeskustelujen teemat:

Maahanmuuttajien yhdenvertaisuus
Nuorten vaikutusmahdollisuudet
Kuntaliitokset
Kouluteema
EU-kysymykset
Puolustus- ja turvallisuuskysymykset

Keskusteluihin osallistu reilut 60 nuorta seuraavista kouluista:

Anna Tapion koulu
Arabian peruskoulu
Karakallion koulu
Lauritsalan koulu
Länsimäen koulu
Mainingin koulu
Nummelanharjun koulu
Otalammen koulu
Turengin yhteiskoulu
Variskan yläaste
Vesilahden yläaste

Keskusteluihin osallistuneet kansanedustajat.

Teemat	teema 1	teema 2	teema 3	teema 4	teema 5	teema 6
	Maahanmuuttajien yhdenvertaisuus	Nuorten vaikutus- mahdollisuudet	Kuntaliitokset	Kouluteema	EU- kysymykset	Puolustus- ja turvallisuus- kysymykset
10-10.30	Silvia Modig, Mikaela Nylander	Mika Niikko, Pauliina Viitamies	Johanna Karimäki, Outi Alanko- Kahiluoto	Raija Vahasalo, Anne Kalmari	Leena Harkimo 10.15-10.30, Satu Haapanen	Inkeri Kerola
10.30-11	Silvia Modig, Mikaela Nylander	Mika Niikko, Pauliina Viitamies	Tapani Mäkinen Tuula Peltonen 10.45-11	Raija Vahasalo, Anne Kalmari	Leena Harkimo, Satu Haapanen	Inkeri Kerola
11-11.30	Silvia Modig, Mikaela Nylander, molemmat 11.25 asti	Kimmo Kivelä 11.25 asti	Aino-Kaisa Pekonen	Raija Vahasalo 11.25 asti	Leena Harkimo, Satu Haapanen	Inkeri Kerola Tuula Peltonen

Keskustelujen koonti:**Ryhmä 1: Maahanmuuttajien yhdenvertaisuus****Teemat:**

Keskusteluissa nousivat esille seuraavat teemat:

Rasismi kouluissa ja oppilaitten keskuudessa.

Ennakkoluuloista eroon pääsemisestä.

Maahanmuuttajien kotoutuminen, kieli.

Maahanmuuttajien keskittyminen tietyille alueille.

Työperäinen maahanmuutto.

Perheiden yhdistäminen ja maahanmuuttajien saamat edut / rasitus yhteiskunnalle.

Media ja sen antama väärä tieto maahanmuuttopolitiikkaan liittyvistä kysymyksistä.

Maahanmuuttajien asema opetuksessa – erityisopetus, valmistavat luokat, tukiopetus ja yleisopetukseen siirtyminen / mukana olo.

Avarakatseisuus ja rasismi: rasismia on, mutta vähemmän siellä, missä enemmän monimuotoisuutta.

Rasismien vastustaminen tärkeää kouluissa, kulttuurikasvatusta, ihmisoikeuskasvatusta, ennakkoluulojen kanssa työskentelemistä.

Tunnustuksellisuus pois uskonnon opetuksesta.

Kielen opetuksen tukeminen tärkeää.

Koonti

Rasismi ja rasismien vähentäminen opetuksessa, kaksisuuntainen kotoutuminen, kulttuuri- ja asennekasvatus, tiedon jakaminen. Avarakatseisuus ja rasismi: rasismia on, mutta vähemmän siellä, missä enemmän monimuotoisuutta. Rasismien vastustaminen tärkeää kouluissa, kulttuurikasvatusta, ihmisoikeuskasvatusta, ennakkoluulojen kanssa työskentelemistä.

Tunnustuksellisuus pois uskonnon opetuksesta.

Kieli ja kotoutuminen

Maahanmuuttajaoppilaitten asema opetuksessa

Työperäinen maahanmuutto ja huoltosuhde, rasismi

Media ja sen antama väärä väärä tieto maahanmuuttopolitiikkaan liittyvistä kysymyksistä.

Perheiden yhdistäminen ja maahanmuuttajien saamat edut / rasitus yhteiskunnalle.

Ryhmä 2: Nuorten vaikutusmahdollisuudet**Vaikuttamisen rakenteet paikallistasolla**

Osissa kuntia on oma rakenteensa kuten nuorisovaltuusto nuorten vaikuttamista varten. Isosta osista kuntia tämä kuitenkin vielä puuttuu. Nuoret keskustelivat myös siitä, riittääkö pelkkä rakenteen

olemassaolo vastaamaan nuorisolain kuulemisvaatimukseen, jos vaikuttajaryhmiä ei kuitenkaan aidosti kuulla. Osan mielestä vaikuttajaryhmän yksi tärkeimmistä rooleista on kuitenkin yleisen metelin pitäminen, keskustelun herättäminen. Edustajat huomauttivat keskustelussa, että samat ongelmat toistuvat myös muissa päätöksentekokelemissä: aloitteita on hankala saada eteenpäin, mutta asioista rummuttaminen ja julkisuus auttavat tähän. Sekä edustajat että nuoret olivat samaa mieltä siitä, että mikäli nuorten vaikuttajaryhmän tukena on asiantunteva aikuinen, esimerkiksi osallisuudesta ymmärtävä nuorisotyöntekijä, voi vaikuttajaryhmän toiminta olla hyvinkin vaikuttavaa paikallisesti.

Nuorten aikajänne, asioiden etenemisen pituus

Päätöksenteon hitaus puhutti nuoria paljon. Edustajat painottivat sitä, että asioiden eteenpäin vieminen saattaa viedä vuosia ja vaatii sekä kärsivällisyyttä että pitkäjänteisyyttä. Vuosikausia kestävät muutosprosessit ovat yläasteikäisille kuitenkin hankalia: jos kysymyksessä on aloite ja päätös, joka tehdään nuoren ollessa yläasteikäinen, voi muutos tai päätös tulla voimaan vasta yksilön jo ollessa lukioikäinen tai jopa täysi-ikäinen, jolloin nuori saattaa olla jo vaihtanut asuinpaikkaa jatko-opiskelujen suorittamista varten. Nuorten aikajänne on erilainen. Osa nuorista oli kuitenkin sitä mieltä, että nuoruus on nyt, ja asioihin pitää saada pystyä vaikuttamaan myös lyhyemmällä aikaperspektiivillä.

Asiat, joihin halutaan vaikuttaa, ovat nuorilla lähinnä vapaa-aikaan, harrastusmahdollisuuksiin ja koulumaailmaan liittyviä

Nuorille tärkeitä asioita ovat kaverit ja vapaa-aika, omat tilat sekä koulumaailmaan liittyvät asiat kuten valinnaisaineet, taideaineiden ja lukuaineiden suhde. Nuoret muistuttivat, että koulussa vietetään suuri osa nuoruuteen kuuluvasta ajasta, kouluasioihin pitäisi itse päästä myös vaikuttamaan. Keskustelussa painottui myös koulurakennuksen viihtyvyyteen liittyvät asiat.

Huoli vaikuttavuudesta, kuuluuko nuorten ääni oikeasti

Osalla nuorista tuntui olevan huolena se, kuuluuko nuorten ääni oikeasti aikuisten päätösmaailmassa. Joistakin asioista saatetaan nuorilta kysyä hyvinkin seikkaperäisesti mielipidettä, mutta varsinainen päätös ei aina ole nuorten mielenmukainen. Toisaalta osa nuorista tiedosti myös sen, että myös mielipiteen kysyminen lopputuloksesta huolimatta on positiivinen asia ja osa osallisuutta.

Äänestysikäraja vaaleissa

Nuorilla oli aika vahva konsensus siitä, että äänestysikärajan laskeminen 16 ikävuoteen ei ole heidän kannaltaan järkevää. Asiaa pohdittuaan osa nuorista kuitenkin oli antamassa äänioikeutta 16-vuotiaille nimenomaan kuntavaalien yhteydessä. Edustajat suhtautuivat varauksella äänestysikärajan laskemiseen ja muistuttivat, että vaikuttamista voi aloittaa jo muilla keinoilla ennen varsinaista täysi-ikäisyyttä. Nuoret keskustelivat paljon ns. julkisuusperusteisesta äänestämisestä ja julkisehdokkaista, mutta tiedostivat myös sen, ettei asia ole sen erilaisempi oikeissa vaaleissakaan. Edustajat muistuttivat, että vaikuttamiskeinoja omaan arkeen ja yhteiskunnallisiin asioihin löytyy erityisen hyvin järjestöistä ja vapaaehtoistoiminnasta. Se on myös luonteva tapa opetella yhteisten asioiden hoitamista.

Ryhmä 3: Kuntaliitokset

Monet nuoret tulivat kunnista, joissa kuntaliitoksia oli tehty tai niitä oltiin suunnittelemassa. Nuorten esille tuomat kokemukset kuntaliitosten seurauksista olivat negatiivisia: Salon ja sen ympäryskuntien yhdistämisen koettiin huonontaneet ympäryskuntien palveluja. Iittalan liittäminen Hämeenlinnaan oli vienyt kylästä kerhot ja kaupat. Pälkäneen ja Luopioisen yhdistämisen seurauksena palvelut keskittyivät Pälkäneen päähän. Monet olivat myös huolissaan suunniteltujen tai jo toteutuneiden kuntaliitosten

mahdollisista negatiivisista seurauksista. Esimerkiksi mahdollinen Perniön lukion lakkautus huolestutti, sillä matka toiseen lähinnä sijaitsevaan lukioon olisi Perniössä asuville ylivoimainen. Näistä syistä monet nuoret vastustivat kuntien pakkoliitoksia.

Eryteisesti nuoria mietityttivät kuntien liittäminen yli sadan tuhannen asukkaan suurkunniksi. Olisiko näiden kuntien talous merkittävästi parempi? Entä olisiko tällaisista liitoksista muuta kuin rahallista hyötyä? Esille tuotiin esimerkiksi mahdollinen suur-Tampere. Olisiko se järkevä ratkaisu? Eräillä oppilailla tällaisen liitoksen uhkana oli oman lähilukion lakkautus ja matka suurempaan lukioon monen kymmenen kilometrin päähän. Tämän onnistuminen edellyttäisi kuitenkin kulkuyhteyksien parantamista. Nuoret ihmettelivät myös, oliko järkevää yhdistää Lappeenrantaan lisää kuntia? Miksi esimerkiksi Joutsenosta tehtiin ensin kaupunki ja sitten se päätettiin liittää Lappeenrantaan.

Kuntaliitosten mahdollisuuksista käytiin myös keskustelua. Eryteisesti kansanedustajat toivat esille liitosten hyviä puolia, kuten hallinnon keskittämisen mukanaan tuomia säästöjä. Näillä säästöillä voidaan kehittää pienten kuntien palveluja ja ehkäistä lapsiperheiden poismuuttoa. Ristiriitaista oli kuitenkin se, että tällaisia positiivisia seurauksia ei kukaan nuori tuonut esille vaan asioiden koettiin menneen enimmäkseen huonompaan suuntaan. Osa nuorista kyllä näki kuntaliitoksissa mahdollisuuksia tarjota pienille ja heikosti menestyville kunnille keinon selviytyä. Esimerkiksi Pohjanmaalla Vähäkyrön ja Vaasan yhdistyminen voisi parantaa Vähäkyrön palveluja.

Keskustelu kääntyi jatkuvasti nuorten huoleen pienten kuntien palvelujen heikkenemisestä, vaikka syytä olisi ollut pikemminkin kaupungistuminen kuin kuntaliitos. Moni nuori oli havainnut palvelujen kaikkoamisen asuinalueeltaan ja harmitteli olemattomia harrastusmahdollisuuksia. Esimerkiksi Vihdissä palvelut ovat tällä hetkellä lähes kokonaan Nummelassa pitkän matkan päässä pienistä asutuskeskittymistä. Vihdin kirkonkylältä, joka on toiseksi suurin asutuskeskittymä kunnassa, lopetettiin jopa terveysasema. Ikävää oli myös kuulla, että Vihdin yöpäivystys sijaitsee peräti Hyvinkäällä asti. Monet pelkäsivät todella paljon lähikoulujen lakkauttamista ja siitä seuraavia pitkiä koulumatkoja kauempana sijaitseviin kouluihin. Lähikoulujen lakkautusten pelättiin myös kasvattavan luokkakokoja. Suuret etäisyydet kouluihin ja palveluihin johdattivat keskustelun usein myös julkisen liikenteen puutteellisuuteen pääkaupunkiseudun ulkopuolella. Jos palvelut kaikkoavat, tulisi sitä kompensoida edes paremmilla kulkuyhteyksillä.

Keskustelussa nousi esille myös kansalaisten vaikuttamismahdollisuudet kunta-asioihin ja osallistuminen politiikkaan. Näissä asioissa keskustelutilaisuuteen osallistuneet nuoret olivat luonnollisesti tavallista ansioituneempia. Moni oppilas kuului esimerkiksi oppilaskuntaan ja eräs oli ollut TET:ssä oman kuntansa kunnantalolla. Nuoret toivoivat kuitenkin vielä parempia vaikuttamismahdollisuuksia kansalaisille, vaikka kansanedustajat korostivatkin vaikuttamismahdollisuuksien olevan jo nyt hyvät. Heidän mukaansa asioista voidaan järjestää kunnassa esimerkiksi kansanäänestys, kuntalaiset voivat tehdä kuntalaisaloitteen ja kyläyhdistyksien avulla voidaan saada paljon hyvää aikaan. Joillain oppilailla olikin hyviä kokemuksia kuntalaisten vaikuttamismahdollisuuksista. Oppilaat kertoivat, että Vihtijärven kylässä suunniteltiin kyläkoulun lakkauttamista, mutta kyläläiset vastustivat tätä niin voimakkaasti, että suunnitelmista luovuttiin.

Lohtua keskusteluun toi kansanedustaja Pekonen, joka korosti sitä, että uudella hallituskaudella on mahdollista ottaa opiksi aiemmin tehdyistä virheistä kuntaliitoksissa. Positiivista oli myös se, että kaikki kansanedustajat tunnustivat nuorten huolenaiheet ja korostivat palvelujen säilyttämisen tärkeyttä. Kuntaliitoksen ei tule kenenkään heistä mielestä johtaa palvelujen kaikkoamiseen.

Ryhmä 4: Kouluteema

Keskusteluissa nousi esille kolme pääteemaa tuntijakouudistus, kouluruoka ja koulukirjat. Lisäksi nuorilla oli erillisiä viestejä kansanedustajille ja kansanedustajat myös kysyivät nuorilta kantaa pienempiin asioihin.

Tuntijakouudistus

Yleisesti nuoret olivat sitä mieltä, että peruskoulun opetussisältö on liian laaja. Toisaalta toivottiin lisää yhteiskunnallisia aineita, lisää kieltenopetusta ja lisää valinnaisuutta. Koulussa toivottiin opittavan lisää sosiaalisia taitoja ja taideaineita. Vahasalo muistutti, että nyt meneillään olevassa opetussuunnitelmien perusteiden uusintatyössä opetussisältöjä voitaisiin karsia ja johdonmukaistaa. Lisäksi hän kertoi viime vaalikauden hankkeesta, jossa taito- ja taideaineiden osuuksia yritettiin lisätä. Tämä ei onnistunut viime vaalikaudella, mutta työ jatkuu edelleen. Työryhmän muistio asiasta valmistuu kesäkuussa 2012.

Pakkoruotsi herätti paljon keskustelua. Edustajista Kalmari oli selvästi pakkoruotsia vastaan, Vahasalo oli kannassaan ympäröivämpi. Hän korosti kaikkien puolueiden kannattavan kaksikielisyyttä ja hän korosti kielten tärkeyttä ja merkitystä niin työelämässä kuin ylipäätään elämässä. Nuorilta tuli ehdotus, voisiko ruotsi olla pakollinen vain perusteiden osalta ja jatkokurssit olisivatkin vapaaehtoisia. Pakon koettiin syövän motivaatiota. Kalmari myötäili nuoria tässä ja hänen mallissaan yksi vieras kieli olisi kaikille pakollinen, mutta oppilaat saisivat valita, olisiko se ruotsi, englanti tai joku muu kieli. Vahasalo toi esille myös ajatusta aloittaa kieltenopiskelu ylipäätään aikaisemmin.

Kouluruoka

Kansanedustajat olivat erityisen kiinnostuneita nuorten ajatuksista kouluruuan suhteen. Vahasalo kertoi viime kaudella tehdystä selvityksestä, jossa oli kuntatasolla kartoitettu, mitä kouluruoka paikallisesti maksaa. Kalmari on myös ajanut lähiruuan merkitystä osana kouluruokaa. Teema oli molemmille läheinen. Nuoret kertoivat huonoista kouluruoka kokemuksistaan, kalakeitosta ilman kalaa ja ihmettelivät, kuinka vankilassa ruoka on parempaa ja kalliimpaa kuin kouluissa. Maksullinen välipala sensijaan sai kiitosta. Kouluruokailun osalta nuoret peräänkuuluttivat tavallista, maistuvaa ja hyvännäköistä ruokaa. Vahasalo kertoi, että edelliskaudella tehdyn selvityksen jälkeen Opetushallitus on nyt ottanut ruuan maun yhdeksi kilpailuskriteeriksi.

Koulukirjat

Nuoret ottivat esille ongelman, että koulukäytössä olevat oppikirjat ovat usein vanhentuneita ja huonokuntoisia. Esimerkiksi yhteiskuntaopissa kirjan tietosisältö vanhentuu nopeasti ja oppisisällöt tuntuvat osin turhilta. Nuoret myös kyseenalaistivat, onko oppisisällöt ylipäätään tarpeellisia? Sekä Kalmari että Vahasalo olivat vakuuttuneita siitä, että opetussisällöt ovat tarpeellisia ja valmiiksi mietittyjä kokonaisuuksia. Vahasalo toi esille, ettei oppikirja ole suinkaan välttämätön, vaan opettaja voi opettaa ilman kirjaakin, kunhan opetussuunnitelma toteutuu ja sen kaikki sisällöt tulevat käsiteltyä.

Vahasalo oli erityisen kiinnostunut nuorten mielipiteistä e-kirjoista. Sivistysvaliokunnassa on pohdittu koulujen tietoteknisiä valmiuksia ja niiden kehittämistä, ja sähköiset oppimateriaalit ovat yksi osa pohdinnoissa. Vahasalo hämmästytti nuorten kriittisistä ajatuksista, joissa he toivat esille mm. e-kirjojen ympäristövaikutukset. Nuoret pohtivat myös kustannuksia, käytettävyyttä ja kestävyyttä. Oikeastaan ainoa kiistatta positiivinen puoli olisi tiedon päivitys, joka olisi e-materiaalissa helpompaa. Nuoret olivat kuitenkin pääasiassa e-kirjoja vastaan.

Muita aiheita

Lisäksi nuoret ottivat esille useita aiheita. Homekoulut olivat useille ajankohtainen haaste. Edustajat korostivat, ettei kyse ole pelkästään rahoituksesta ja rakennusten korjaamisesta, vaan tarvitaan laajempi asenne muutos ja tiedonkulun helpotus suunnittelijoiden ja rakentajien suuntaan. Asia on kuitenkin ajankohtainen ja esillä myös kansanedustajien työssä.

Ryhmäkoko oli huolenaiheena useilla. Nuorilla oli omakohtaisia kokemuksia siitä, kuinka paljon helpompaa on opiskella pienryhmässä. Edustajat kertoivat erilaisista rahoitusmalleista, joissa kunnille on yritetty korvamerkitä rahoitusosuuksia, mutta kunnat ovat ehkä kiertäneet ohjeita ja rahat on käytetty muihin tarkoituksiin. Ryhmäkokojen pienentämiseksi on kuitenkin olemassa rahoitusta, jota kunnat voivat hakea.

Yläkoulun ja toisen asteen välinen siirtymävaihe oli myös aihe, josta sekä edustajat että nuoret kantoivat huolta. Vahasalo lupasi, että kaikille perusasteen päättävälle nuorille taataan opiskelu-, työharjoittelu-, työpaja- tai työpaikka. Ketään ei saa jättää heitteille, kaikille on taattava paikka.

Opetusmenetelmiin toivottiin monipuolisuutta. Eräs nuori koki, ettei tekemällä oppijoita huomioida tarpeeksi opetuksessa. Samoin vuorovaikutusta opetustilanteissa peräänkuulutettiin. Toisaalta nuorilta tuli myös palautetta, että osa opettajista huomioi oppilaat hyvin ja tunneilla on myös vuorovaikutteisia tilanteita. Vahasalo korostikin, että tässä täytyy vaikuttaa opettajien koulutukseen, johon on saatava monipuolisuutta.

Ryhmä 5: EU- kysymykset

Kreikan ja EU:n taloustilanne

Käytiin keskustelua siitä, miten tähän tilanteeseen on päädytty: Kreikan kohdalla tiedettiin, ettei veroja makseta ja että talousrakenteet ovat kestävämmällä tolalla, mutta silti EU:ssa ei tehty mitään. Tämä oli virhe niin nuorten kuin kansanedustajienkin mielestä. Pohdittiin onko nykyiset keinot talouden vakauttamiseksi oikeanlaiset ja ylipäätään tulisiko ns. kriisimaita tukea. Nuorten näkemykset näissä asioissa erosivat toisistaan, kansanedustajat näkivät tärkeäksi Suomen talouden ja hyvinvoinnin kannalta että EU:n taloustilanne saadaan vakautettua. Kriisimaiden yksinjättäminen olisi kohtalokasta siis Suomen kannalta. Lisäksi muutama nuori toi esille, että EU on yhteistyöelin, joten ei ole reilua, että ongelmien ilmetessä nämä maat jätettäisiin oman onnensa nojaan. Todettiin kuitenkin, että Kreikan tulee itse ratkaista ongelmansa, muut maat voivat tukea Kreikkaa siinä mutta ei ratkaista ongelmia heidän puolestaan.

Kansanedustajat toivat esiin, että kyse on pitkällä aikajänteellä tehtävästä elvytystoiminnasta ja nuoret halusivat tietää, että mitä tällä pitkällä aikajänteellä tarkoitetaan, vastaus oli: n. 20-30 vuotta. Kansanedustajat myös totesivat, että jälkiviisuus on aina parasta viisautta eli jälkikäteen on aina helpompi sanoa miten olisi pitänyt tehdä. Kuitenkin tulee muistaa, että päätöksentekovaiheessa kukaan päättäjä ei halua tehdä huonoja päätöksiä ja niiden vaikutukset näkyvät usein vasta myöhemmin, että olivatko ne hyviä vai huonoja.

Nuoria mietitytti onko nykyisten ongelmien syynä euro. Kansanedustajien mielestä yhteinen valuutta ei ole ongelma, vaan se, että joissain maissa talouden rakenteet ovat olleet epäterveitä ja että ongelmat ovat lähtöisin näistä rakenteista ja tavoista hoitaa taloutta. Kansanedustajat eivät myöskään nähneet, että Suomi tulisi palaamaan markka-aikaan, vaan euro tulee olemaan jatkossakin Suomen valuutta.

Muutama kysymys liittyi vakuussopimukseen ja siihen menettikö Suomi kasvonsa tässä asiassa, kun Suomi vaatimalla vaati vakuuksia itselleen. Kansanedustajat näkivät ettei Suomen maine tästä kärsinyt ja että se oli pikemminkin osoitus EU:lle siitä, että pienikin maa saa tahtonsa läpi EU:ssa jos sitä oikein haluaa. Kansanedustajilta kysyttiin kuinka paljon Suomi on antanut rahaa Kreikalle ja maksako Suomi Kreikan velkoja pois. Kansanedustajat vastasivat, että Suomi on sitoutunut tietystä euromäärästä antamaan Kreikalle lainaa eli rahaa ei anneta vaan lainataan. Tämä lainasumma on jaettu lainaeriin ja jokaisen lainaerän kohdalla vaaditaan kansallinen käsittely eduskunnassa ennen kuin lainaerä maksetaan. Tähän

mennessä on maksettu 1,4 miljardia euroa. Suomi on sitoutunut maksamaan 14 miljardiin saakka eurooppalaiseen vakuusrahastoon. Nyt on myös keskusteltu, että osa veloista annetaan anteeksi ja tämä oli kansanedustajien mielestä iso ja vaikea asia ratkaista ja että siitä käydään parhaillaan neuvotteluja Brysselissä.

Nuoria huoletti vaikuttaako Kreikan kriisi lapsiin ja nuoriin. Kansanedustajat näkivät, ettei kriisi suoraan vaikuta lapsiin ja nuoriin Suomessa, mutta jos taloustilannetta ei saada korjattua, tulee se vaikuttamaan Suomen talouteen ja sitä kautta lisäämään työttömyyttä ja talouden leikkauksia ja tällä on vaikutuksia myös lasten ja nuorten elämään. Nuoria huoletti myös millaisia vaikutuksia Kreikan kriisillä on kreikkalaisiin lapsiin ja nuoriin ja tämä oli kansanedustajien mielestä erittäin tärkeä huoli ja että sillä on vaikutuksia. Esimerkiksi kreikkalaiset nuoret muuttavat pois Kreikasta hakeakseen töitä muualta ja tämä ei ole hyvä asia Kreikan eikä aina nuortenkaan kannalta.

EU – hyvä vai huono asia?

Nuoret toivat esille, että EU:sta ei saada tarpeeksi tietoa: iltapäivälehdet tuovat esiin huonoja puolia EU:n liittyen, yhteiskuntaopin kirjat taas tuovat hyviä puolia esiin – mitä tulisi uskoa? Kouluissa tulisi käsitellä ajankohtaisia asioita niin, että ne ymmärretään, esimerkiksi Kreikan tilanteesta. Nuoret myös toivoivat lisää yhteiskuntaopin tunteja ja tilanteita, joissa voi tavata päättäjiä ja käydä keskustelua politiikasta (kunta- ja valtakunnan tasolla). Nuoret kantoivat huolta myös siitä, onko tällaisia päättäjien kohtaamismahdollisuuksia kaikilla eurooppalaisilla nuorilla ja että kaikilla tulisi olla nämä mahdollisuudet. Konkreettisenä ehdotuksena heitettiin ”Nuorten uutiset” eli, että uutisoitaisiin maailman tapahtumista nuorille sillä tavalla, että ne ymmärrettäisiin. Pallo tästä heitettiin Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssille ja sivistysvaliokuntaan kuuluvat kansanedustajat lupasivat tukea tätä hanketta.

Huonoja puolia EU:ssa: Byrokratia, riittämätön valvonta esim. talousasioissa, päätöksenteko on hidasta ja joskus päätöksiä ei edes pystytä tekemään ja ongelmien ratkaisu pitkittyy, liian nopea laajeneminen ja kehitys liittovaltioksi.

Hyviä puolia EU:ssa: Molemmat kansanedustajat olivat EU-myönteisiä vaikka myönsivät ongelmiakin olevan, hyvinä puolina tuotiin esiin mm. maataloustuet, Suomen vientiä edistävät markkinat ja talousrakenteen, rauha Euroopassa ja demokratian ylläpitäminen, ihmisten mahdollisuus matkustaa vapaasti Euroopassa ja tutustua toisiin eurooppalaisiin maihin ja kulttuureihin. Osa nuorista toi esille myös sen, että kehitys liittovaltioksi voisi olla hyväkin asia.

Vapaa liikkuvuus

Nuoret toivat esiin omia hyviä kokemuksiaan mm. Comenius-hankkeista, jotka mahdollistavat sen, että pääsee tapaamaan samanikäisiä nuoria eripuolilta Eurooppaa. Nuoret toivoivat, että jokainen koulu käyttäisi tätä ohjelmaa ja että sitä käytettäisiin enemmän myös alakouluissa.

Myös kansanedustajat korostivat ihmisten vapaan liikkuvuuden tärkeyttä. He toivat esiin, että heidän ollessaan nuoria he joutuivat itse hoitamaan kansainvälistymistä varten omat opiskelupaikkansa Euroopasta ja maksamaan kaikki kulut itse. Nyt erilaisten eurooppalaisten vaihto-ohjelmien avulla tämä on paljon helpompaa nuorille.

Ryhmä 6: Puolustus- ja turvallisuuskysymykset

Eri ryhmät korostivat hieman erilaisia asioita, mutta seuraavat teemat olivat kaikkien ryhmien keskusteluissa mukana:

Asevelvollisuus ja armeija

Keskustelussa pohdittiin asepalvelusta ja erityisesti sen kestoa. Sinällään katsottiin, että asepalveluksen kesto suhteessa koulutuksen vaativuuteen saattaa olla kohdallaan. Eräässä ryhmässä mietittiin myös nykyisenmuotoisen asepalveluksen monipuolistamista, johon liittyisi myös sellaisia tehtäviä, jotka olisivat hyödyksi rauhan aikana. Julkisuudessa olleet ajatukset asepalvelusajan lyhentämisestä 4 kuukauteen on ollut median väärää tulkintaa; Inkeri Kerolan mukaan eduskunnasta ei löydy enemmistöä asian eteenpäin viemiseksi.

Armeijan varustelutasoa ei haluttu laskea vaan koettiin, että esimerkiksi jalkaväkimiinojen kieltäminen ei olisi aivan välttämätöntä. Ryhmissä mietittiin mm. Suomen maantieteellistä asemaa EU:n rajamaana. Kansanedustaja Inkeri Kerola korosti, että eurooppalaisessa keskustelussa Suomen osaamista arvostetaan ja suomalaiset niin puolustusvoimien kuin siviilihallinkin ammattilaiset ovat arvotettuja esim. rauhanturvaoperaatioissa.

NATO

Vilkkaimman NATO-keskustelun aikana ryhmässä oli mukana keskustelussa Inkeri Kerolan lisäksi Tuula Peltonen, joka kuuluu puolustusvaliokuntaan. Keskustelussa todettiin yksimielisesti se, että Suomen ei pitä hakeutua NATO:n jäseneksi. Suomea ei haluta sotkettavaksi muiden maiden asioihin tai että suomalaisia sotilaita lähtisi muihin maihin taisteluihin. Kansanedustajat muistuttelivat ryhmän mieliin myös sitä, että poliittisten päättäjien ja johtajien näkemyksen mukaan Suomella ei ole myöskään juuri tällä hetkellä syytä hakea jäsenyyttä.

Nato-keskustelun aikana pohdittiin myös EU:n mukanaan tuomia etu ja haittoja ja tehtiin analogioita näiden kahden liittouman välillä. Nato-keskustelun aikana ryhmissä nousi esille myös huoli terrorismin leviämisestä Suomeen. Inkeri Kerola korosti myös Euroopan unionin merkitystä rauhanprojektina.

Yleinen turvallisuuden tunne

Ryhmien mielestä yleinen turvallisuuden tunne ei ole vähentynyt. Tosin yksi ryhmä keskusteli poliisien oikeuksia, määrästä ja resursseista. Keskustelussa toivottiin poliisille riittäviä resursseja.

Hajahuomioita

Ryhmissä keskusteltiin myös kodinturvajoukoista, jotka voisivat keskustelijoiden mielestä olla harkitsemisen arvoinen asia. Toisin Suomessa on jo nyt toimiva vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestelmä, joka voi osallistua rauhanajan kriisien hoitamiseen.

Ryhmäläisten mielestä poliisi on menettänyt auktoriteettiaan, mutta sama huomio koskee myös esim. opettajien auktoriteettia.

Ryhmässä keskusteltiin myös siitä, mitä ovat nykyiset uhkakuvat. Uhkiksi tunnistettiin energian saanti, vesi ja ruoka. Uhkaksi jollain tavalla koettiin myös rahakriisi, mutta toisaalta todettiin velkojen olevan vain velkoja eikä sen suurempia uhkia.

Inkeri Kerola kertoi selvityksessä jossa sisäasianministeriö oli selvittänyt tulevien vuosien isoja ongelmia. Selvityksessä oli todettu, että ihmisten muuttunut vuorokausirytmistö saattaa aiheuttaa ongelmia ts. se että valvotaan yöt voivat aiheuttaa vaaraa turvallisuudellekin rikollisuuden ja väkivallan lisääntyessä.